

Wilhelm, Siciliens andre konung, hade såsom Sicilia-
narne berättat, två barn, det ena en son vid namn Rug-
gieri, det andra en flicka, benämnd Gostanza. Denne
Ruggieri, som dog före sin far, efterlemnade en son, kal-
lad Gerbino, hvilken af sin farfader uppfostrades med
omsorg och blef en mycket skön och för hurtighet och
höfviskhet berömd ung man. Hans rykte förblef icke
instängdt inom Siciliens landamären, utan genljöd i åtskil-
liga delar af världen och var i synnerhet lysande i Bar-
bariet, som på den tiden var skattskyldigt till konungen
af Sicilien. Bland andra, till hvilkas öron det härliga
ryktet om Gerbinos mannakraft och ridderlighet kom,
var äfven en dotter till konungen af Tunis, som, efter
hvad alla, som sett henne, sade, var en af de skönaste
varelser, naturen någonsin bildat, och dertill mycket väl
uppfostrad, ädel och storsint. Som hon gerna hörde
talas om tappra män, lyssnade hon med förkärlek till den
enes och andres berättelser om Gerbinos bedrifter och
fann sådant behag till dem, att hon i sin inbillning ska-
pade sig en bild af honom och häftigt förälskade sig i
honom, samt hellre talade och hörde talas om honom, än
om någonting annat.

Å andra sidan hade till Sicilien liksom annanstädes
det lysande ryktet om hennes skönhet och dygd anländt
och icke utan stort nöje samt ingalunda förgäfves nått
Gerbinos öron; tvärtom upplågade han af kärlek till henne
ej mindre, än den unga flickan upptändts för honom.
Derföre ålade han, öfver måttan längtande att få se henne,
tills en passande orsak kunde utverka honom tillstånd af
hans farfar att resa till Tunis, hvar och en af sina vän-
ner, som färdades dit, att efter förmåga på det sätt, som